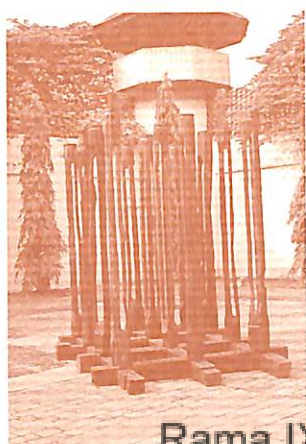

Rama IX Art Museum Foundation **NONCFC**

B-CAT-1-0146
GRO-0169-01-
25A3

NONCFC

Rama IX Art Museum Foundation

โดย รัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ และกิตติ มาลีพันธุ์

by Tawatchai Puntusawasdi and Kitti Maleephun

ระหว่างวันที่ 15 มกราคม - 12 กุมภาพันธ์ 2543

January 15 - February 12, 2000

ณ หอศิลป์ตาดู กรุงเทพฯ

at Tadu Contemporary Art, Bangkok.

P-1-1-1-0126

NONCFC

ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการอนุรักษ์

สารซีเอฟซีหลายพันล้านกิโลกรัม ยังคงลอยขึ้นสู่บรรยากาศของโลก และปริมาณของสารซีเอฟซีในเขตบรรยากาศยังคงเพิ่มขึ้นๆ แม้ว่าองค์การสหประชาชาติจะได้ประกาศให้วันที่ 16 กันยายนของทุกปีเป็นวันโอโซน เพื่อให้ทุกประเทศช่วยกันลดการใช้สารซีเอฟซีและสารเฮลอน อันเป็นปัญหาหลักของสิ่งแวดล้อมโลก คือทำให้เกิดภาวะโอโซนในชั้นบรรยากาศเจือจาง (depletion in ozone layer) ฝนกรด (acid rains) และปรากฏการณ์เรือนกระจก (greenhouse effect) ซึ่งนำไปสู่ภัยพิบัติต่อโลกของเรา

นิทรรศการศิลปะ NON CFC ในครั้งนี้ โดยตัวผลงานเอง ไม่ได้มีเจตนาจะแสดงถึงเรื่องราวหรือเนื้อหาดังกล่าวดังแต่ประการใด แต่สิ่งที่น่าสนใจยิ่งไปกว่านั้นก็คือ แรงบันดาลใจของรูปทรงที่ศิลปินเห็นและรู้สึก ศิลปินทั้ง 2 ท่าน ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ และกิตติ มาลีพันธุ์ ต่างแสดงออกถึงความเป็นศิลปินโดยใช้ภาษาทางศิลปะผ่านกระบวนการผลิตในเชิงอนุรักษ์และภูมิปัญญาชาวบ้าน (ท้องถิ่น) กล่าวคือทั้ง 2 เน้นกระบวนการสร้างสรรค์ที่ไม่ส่งเสริมการทำลายสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขบวนการที่เร่งปฏิกิริยา CFC ทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างจริงจัง นั้นหมายถึงพวกเขาทั้งสองได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะภายใต้แนวคิดเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยสร้างกรอบในการทำงานที่จะใช้วัตถุดิบที่ผลิตจากแหล่งอุตสาหกรรมโดยตรงให้น้อยที่สุดหรือไม่ใช้เลย และวัสดุจากธรรมชาติและเศษวัสดุที่ผ่านการใช้งานจนกลายเป็นขยะหรือไม่ใช้แล้ว นำกลับมาสร้างงานใหม่ ดังนั้นศิลปินมีความพึงพอใจกับการที่จะใช้จินตนาการและความคิดไปกับผลงานที่เน้นในเนื้อหาทางสุนทรียะ ทั้งทางรูปธรรมนามธรรม โดยไม่จำเป็นต้องยื่นแท็กปกาว่าฉันรักสิ่งแวดล้อม และคุณคือผู้ทำลายสภาพแวดล้อม หากแต่ความอ่อนน้อมถ่อมตนยังคงแสดงบทบาทและตัวตนในงานศิลปะ ผ่านรสชาติของผลงานที่ไร้มลภาวะ

จากขยะไร้คุณค่าสู่ห้องแสดงงานศิลปะการกล่าวเช่นนี้มีได้เป็นการมองสังคมศิลปะในแง่ลบ และมิได้มีเจตนาในเชิงเสียดสีแต่ประการใด หากเป็นเจตจำนงของศิลปินที่ต้องการแสดงความรู้สึก ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อม จากพฤติกรรมของมนุษย์ กับการดำรงอยู่ในสังคม โดยการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และไม่จำเป็นต้องเพิ่มปริมาณขยะ เพิ่มมลภาวะจากกระบวนการผลิตให้เกิดปัญหา CFC และสิ่งแวดล้อม

กิตติ มาลีพันธุ์ เลือกที่จะนำวัสดุที่ไร้คุณค่า หมดประโยชน์ ที่จะผันตัวเองเป็นขยะมาเรียบเรียงให้เกิดความหมายใหม่ในเชิงนามธรรม ในรูปลักษณะของผลงานประเภท mixed media installation กิตติพยายามแสดงสภาวะของนามธรรมที่แฝงตัวอยู่ในรูปธรรมของเศษไม้ เชือก กระดาษ และสีที่บ่งบอกถึงกาลเวลาที่ผ่านเลยของธรรมชาติ โดยไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่เราจะต้องพยายามรู้ถึงความหมายของการผสมกันของวัสดุ เพื่อสะท้อนความคิดที่เขาคิดต้องการแสดงสภาวะของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันของพื้นระนาบกับผนังห้องแนวดิ่ง โดยใช้การปฏิบัติการณ์ของวัตถุที่ซ้ำ ๆ กันตามท่วงทำนองของงานประติมากรรม ทั้ง 2 ส่วนประกอบกันขึ้นเป็นองค์ประกอบที่ใช้เชือกเป็นแรงเสริม ให้เห็น

ความเกี่ยวเนื่องกันโดยไม่ขัดแย้ง ให้ความรู้สึกโต้ตอบกันในพื้นที่ที่แตกต่างกัน ในผลงาน ชักลาก ลากขึ้น ที่ได้แรงบันดาลใจจากการวิดน้ำเข้านาโดยใช้ระตือวิดน้ำ สิ่งที่เกิดขึ้นคือความสนใจคือ น้ำในแนวระนาบในคลองถูกดักขึ้นในแนวเฉียง เพื่อส่งผ่านเข้านา ภาพที่ได้จากชนบทและท้องทุ่ง ถูกกำหนดขึ้นใหม่ในหอศิลป์ผ่านผลงานศิลปะ โดยทิ้งความหมายเดิมในเชิงรูปธรรมของกลิ่นโคลนสาบควาย หากแต่เกิดต้องการแสดงสภาวะทางนามธรรม ให้เห็นถึงปฏิกิริยาโต้ตอบของพื้นที่ว่างระหว่างพื้นที่กับผนังของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น โดยวัตถุเช่นเดียวกับผืนน้ำที่ได้แรงบันดาลใจ จากการทำนา ขึ้นบันไดของชาวเขาในพื้นที่ตอนเหนือ ที่ลดหลั่นเป็นจังหวะทางทัศนียภาพ โดยที่ผลงานยังคงไว้ซึ่งลักษณะทางกายภาพที่สื่อความหมายของการประสานกันระหว่างสถานที่และประสบการณ์โดยผ่านวัสดุ

บทเพลง ท่วงทำนองและเสียงเพลงจากของเหลือใช้ ขยะจากนักดนตรีกลุ่มหนึ่งในฟิลิปปินส์ สร้างความประทับใจไม่น้อยต่อ ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ ผู้ซึ่งชื่นชมในวิถีชีวิตชาวบ้าน โดยเฉพาะการนำลักษณะภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในขบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ อีกทั้งแรงบันดาลใจในรูปทรงและที่มาของงานแต่ละชิ้น ก็ได้จากสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน และเรื่องราวรอบตัว ที่เกิดจากตัวเองและสังคม “ฮุย เล ฮุย...ฮุย เล ฮุย” ในสังคมสมัยใหม่ เด็กไทยรุ่นใหม่ในเมืองมักไม่คุ้นหรือไม่เคยได้ยิน เป็นเสียงที่เริ่มขาดหายไป โดยมีเสียงเครื่องจักรเข้าทดแทน ฮุย เล ฮุย เป็นเสียง คนงานก่อสร้างเวลาตอกเสาเข็มสร้างบ้าน หรืองานโยธาที่ใช้แรงคนยกลากของหนัก โดยอาศัยจังหวะให้เกิดการทำงานโดยพร้อมเพรียงแบบไทยๆ เสียงเหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานชุดสามเกลอของธวัชชัย ที่ต้องการใช้รูปทรงทำให้ผู้ชมนึกถึงไปถึงแรงคนร่วมกัน ซึ่งจะแตกต่างกันทีเดียวกับผลงานชุด Bed ทั้งโดยเนื้อหาและวัสดุ ที่นอนและเส้นหลังยาว สะท้อนให้เห็น ถึงพฤติกรรมของคนที่วัน ๆ เอาแต่นอน หมายถึงคนขี้เกียจสันหลังยาว โดยนัยของเนื้อหา ศิลปินมิได้กระแทกกระทั้นเปรียบเปรยเสียดสีผู้ใด เพียงแต่แสดงภาพลักษณ์ของพฤติกรรมคนนอนในเชิงสร้างภาพ ให้ปรากฏการเปรียบเทียบในเชิงภาษาไทยของชาวบ้าน ที่มีก้นดำ คนที่มีพฤติกรรมเยี่ยงนี้ว่าเป็นไอ้คนขี้เกียจสันหลังยาว

บนขบวนการผลิตที่พิถีพิถัน ภายใต้เงื่อนไขการทำงานที่ไม่ใช้วัสดุที่จะมีผลต่อการทำลายชั้นบรรยากาศหรือโอโซน อีกทั้งให้กลมกลืนไปกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในยุค IMF โดยนำวัสดุจากธรรมชาติมาสร้างสรรค์ผลงาน ตามวิถีพื้นบ้านแบบไทยๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามและพลังได้เป็นอย่างดี ในวิถีการสร้างงานศิลปะร่วมสมัย ที่ไม่ต้องใช้สิ่งใหม่ ๆ ตามสมัยนิยม หวังเป็นอย่างยิ่งว่านิทรรศการ NON CFC ในครั้งนี้ จะชี้ให้เห็นถึงบทบาทของศิลปิน ที่ใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการแสดงเจตจำนง และจิตสำนึกต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยการกระทำที่ควรแก่การนำไปพิจารณาให้เกิดผลในทางสร้างสรรค์ต่อไป นอกเหนือจากความเห็นใจในชะตากรรมของพฤติกรรมบำรุงความสุขของมนุษย์ คือการใช้ทรัพยากรโดยไม่มองถึงคุณค่าในแง่อื่น มากไปกว่าคุณค่าทางเศรษฐกิจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กมล เม้าสวัสดิ์

NONCFC

Creativity on the Basis of Conservation

Millions of tonnes of CFC continue to add up in the world's atmosphere although the world has realised that CFC, as well as healon, are major causes of the depletion in ozone layer, acid rains and the greenhouse effect which all bring disaster to this planet. United Nations also announced that the 16th of September of every year is the World's Ozone Day in an attempt to encourage every country to cooperate in reducing the use of CFC and healon. The accumulation of such gases continues.

The Non CFC Art Exhibition, however, does not intend to present facts related to this issue but the concern over this issue forms the founding concept of the artistic works created by two artists Tawatchai Puntusawasdi and Kitti Maleephun.

The two artists have demonstrated their talents by conveying art values through the conservative production process and the local wisdom. Both of them pays much attention to the creativity that does not affect the environment, especially any processes that directly and indirectly promotes CFC reaction.

Within framework of creativity based on conservation, the two artists try to minimize the use of raw materials that come from industrial process, or not use them at all. They believe in maximizing benefits out of natural resources and materials' use, reuse, recycle and leave the wastes to minimal. The artists prefer to let imagination and creativity to make unique artistic work with true physical and abstract values. Without crying out loud that I love environment, you destroy it, the artists made humbleness and simplicity standing out of their "pollution-free" works.

Worthless junks go to art gallery. This statement is not meant to criticize negatively sarcastically of art. It is, however, an intention of the artists to express their view towards the social and environmental changes, caused by human behaviour and lifestyle, where benefit from resources are maximised without increasing wastes or pollution or production process that creates CFC and environmental problems.

Kitti Maleephun chooses unwanted materials waiting to be disposed to present in a new meaningful way through mixed media installation. He attempts to present the core value hidden in wooden pieces, ropes, paper and color that fades through time. We do not need to try to interpret why he combines particular pieces together to reflect his thoughts. He tries to demonstrate the relations between the horizontal surface and the vertical line of the wall surface by arranging similar materials repeatedly. The two dimensions are joined together with ropes, which strengthen the relations between them. This is

presented perfectly with harmony in some places and with contradiction in other appropriate places.

In the work titled *Pulling*, inspired by a waterwheel, the main focus is the water level that was driven into the rice field through the waterwheel. Beyond that is a perfect picture of real life and the green fields in the rural areas that are brought to the art gallery through this artistic work, regardless of the old connotative meaning of poverty and hard work that usually come with such waterwheel. The core meaning of this work, however, lies in the abstract reaction between empty space between the floor and the wall. Similarly, the work titled *Water Drawing* is built around the same concept. It is inspired by the farming on the mountain slope in the staircase pattern where the view is physically changed but the core relations between the place and experience remains.

For Tawatchai Puntusawasdi, who appreciates the local wisdom and simple way of living, music and melody produced from waste and junks presented by a Philippine band have given him great inspiration. Tawatchai strongly appreciates the way people bring local wisdom into art creation process. Also inspires him are shapes and forms of objects in daily life, personal experience and things around ourselves.

Hui Le Hui, the sound made by workers while performing works that require harmony and great efforts such as doing piling work or pulling heavy loads, also gives him inspiration for the work titled *Sam Kloer*, a wooden equipment with three handles used for driving piles in the old days. The outstanding shapes of the work guide us to think back to the time when human labours were still not replaced with machines. It is quite contrast, in terms of content, textures and the materials, to other works.

The work entitled *Bed* reflects the behaviours of people who do nothing but sleeping, or lazy people. The artist does not intend to comment on anybody but just to borrow the word to create an artistic work. The work is delicately produced within conditions that the process and materials must not produce any impact on environment or the ozone layer as well as suit the current social and economic situations. Natural materials are used to create the artistic work in Thai ways. His works are good examples of huge effete and power in making contemporary arts without using modern materials.

We hope that this Non CFC Art Exhibition would demonstrate the roles of artists who use art as a tool to present their recognition of social problems. Their thought also reflects the sympathy for current problems arising from the people's misconception that values only the commercial benefits rather than other values of the natural resources. Their thought and works are worth studying for further creative actions to solve problems.

แนวคิดของ ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์

เราจะพบข้อความ “NON CFC” และข้อความอื่นๆ ในความหมายทำนองนี้บ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมที่ดีโดนบั่นทอนโดยผลพวงทางกิจกรรมของมนุษย์ สินค้าหลายชนิดได้รับความสนใจมากขึ้นโดยการผลิตหรือเมื่อถูกทิ้งโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ในด้านเกษตรกรรมสารเคมี ถูกทดแทนด้วยสารที่สกัดจากพืช เพื่อที่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหากับธรรมชาติ เพื่อให้ชีวิตของเหล่าพืชและสัตว์ในภาวะสมดุลย์กลับมาอีกครั้ง

หลายเดือนที่ผ่านมาดูข่าวทางโทรทัศน์ นักดนตรีกลุ่มหนึ่งในฟิลิปปินส์ สร้างบทเพลงจากขยะสิ่งของเหลือใช้ ท่วงทำนองและเสียงเพลง ถูกสร้างสรรค์ออกมาจากทางเลือกใหม่ที่ตนเองเลือก อาจไม่ใช่บทเพลงที่จะกลายเป็นเพลงอมตะ แต่ก็ได้สร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังได้อย่างดีเยี่ยม

พวกเราสร้างผลงานศิลปะในยุคนี้โดยใช้แนวคิดในเชิง “รักษ์สิ่งแวดล้อม” มาเป็นทางในการสร้างสรรค์ พยายามใช้วัตถุดิบที่มาจากแหล่งอุตสาหกรรมโดยตรงให้น้อยที่สุด และไม่ใช้เลยทางเลือกโดยการสร้างผลงานจึงได้เลือกวัสดุจากธรรมชาติโดยตรง หรือวัตถุที่ผลิตแล้ว นำมาใช้ในกิจกรรมอื่นจนกลายเป็นขยะ เพื่อไม่ให้ผลงานเป็นปัญหามลภาวะในทางตรง (เกาะพื้นที่) หรือทางอ้อม (?) สำหรับเนื้อหาของผลงานไม่จำเป็นต้องหยุดอยู่ที่สภาพแวดล้อมเพียงเรื่องเดียว จะยังคงให้สุนทรีย์ในผลงานแต่ละชิ้น ได้สร้างจินตนาการและความคิดให้บังเกิดแก่ผู้ชม ในรสชาติของผลงานที่ “ไร้มลภาวะ” (?)

Rama IX Art Museum Foundation

แนวคิดของ กิตติ มาลีพันธุ์

ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคมสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลกระทบต่อตัวเองและสังคม ทำให้ข้าพเจ้าสร้างผลงานที่สะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์ความเป็นจริงจากการพัฒนาที่ไร้ทิศทาง การทำวัสดุไร้คุณค่าหมดประโยชน์ใช้สอยในกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม มาใช้ในการสร้างสรรค์วัสดุที่ได้จากผลผลิตเหล่านี้ คือสิ่งที่แสดงจินตภาพของผู้คน กับการดำรงอยู่ในสังคมและสภาพแวดล้อม วัสดุที่แสดงถึงสิ่งของเครื่องใช้ ชิ้นส่วนอุปกรณ์ต่าง ๆ ข้าพเจ้าเพียงแต่นำเอาวัสดุเหล่านี้ มาเรียงร้อยให้เกิดความหมายใหม่ โดยนำมาประกอบต่อเติม ให้ประสานเชื่อมโยงกัน ประสมการณ์ในการรับรู้จะเกิดขึ้นจากภาพที่ปรากฏสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงของสภาพแวดล้อม กับการทำลายความสมดุลโดยการกระทำของมนุษย์

ผลงานสร้างขึ้นโดยการนำเอาวัสดุใช้แล้ว ถูกทิ้งเป็นขยะมากมายหมดประโยชน์ ไม่มีคุณค่าสร้างความเสื่อมโทรมเป็นมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน เพื่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า เพราะเห็นว่าทรัพยากรถูกนำมาใช้อย่างมากมายอยู่แล้ว เราไม่จำเป็นต้องสร้างขยะเพิ่มมลภาวะ ที่ไปทำลายความสมดุลของสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้นจากการนำเอาวัสดุใหม่ที่ต้องผ่านขั้นตอนกระบวนการผลิต โดยการนำเอาทรัพยากรใหม่มาใช้ให้เป็นการสิ้นเปลืองและสร้างมลภาวะเพิ่มขึ้นไปอีก เพราะนั่นเท่ากับเป็นการสร้างขยะความเสื่อมโทรมและทำลายสภาพแวดล้อมให้กับมนุษย์ เพื่อสะท้อนถึงสภาวะการณ์ในปัจจุบัน จึงถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานลักษณะสื่อผสม จัดวางบนพื้นที่ในแนวทางเฉพาะตน

ผลงานในนิทรรศการ
Plates

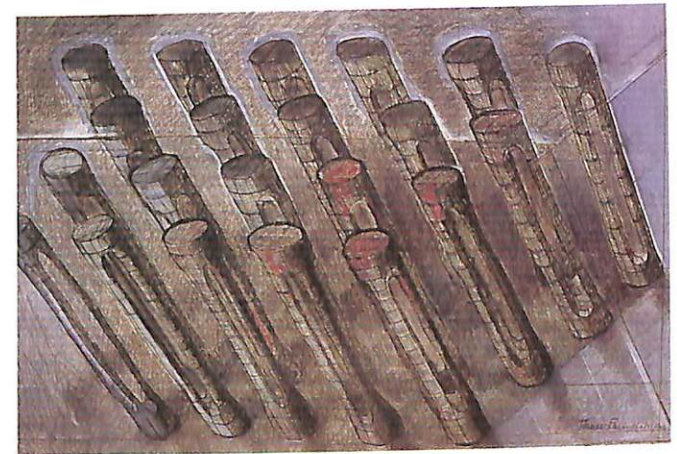
Rama IX Art Museum Foundation

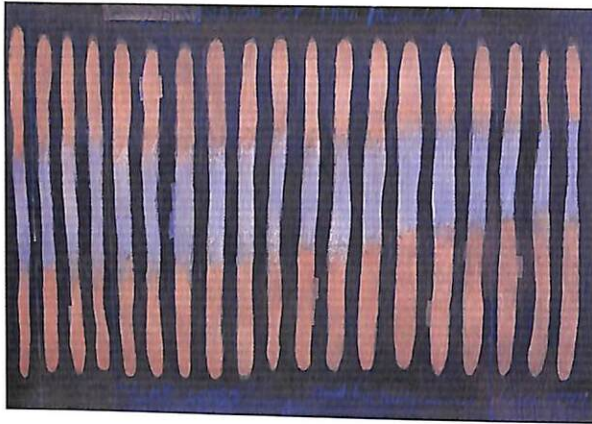
"สามเกลอ" "Three Friendships"
แกะไม้ Woodcut
250 x 350 x 250 cm.

"สามเกลอ" "Three Friendships"
แกะไม้ Woodcut
250 x 350 x 250 cm.

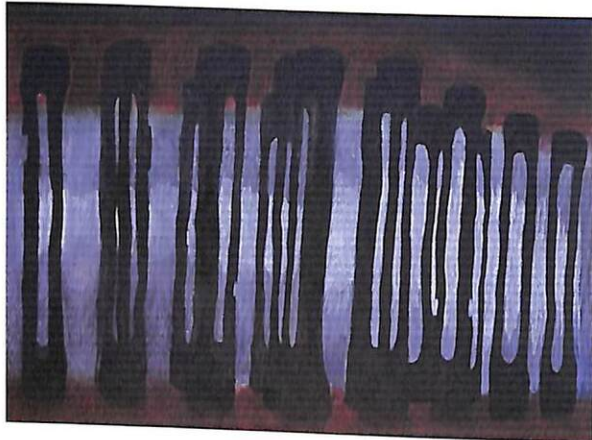
"ภาพร่างสำหรับสามเกลอ" "Sketch for Three Friendships"
เกียรยอบนกระดาษ Crayon on paper
55 x 80 cm.

"ระนาบของสามเกลอ"
 "2 Dimensions
 of Three Friendships"
 เกรียงบนกระดาษ
 Crayon on paper
 55 x 75 cm.

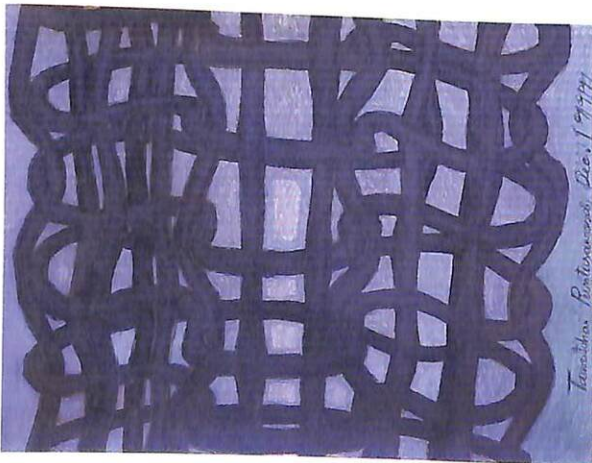
"ภาพร่างสำหรับที่นอน"
 "Sketch for Bed"
 เกรียงบนกระดาษ
 Crayon on paper
 60 x 90 cm.

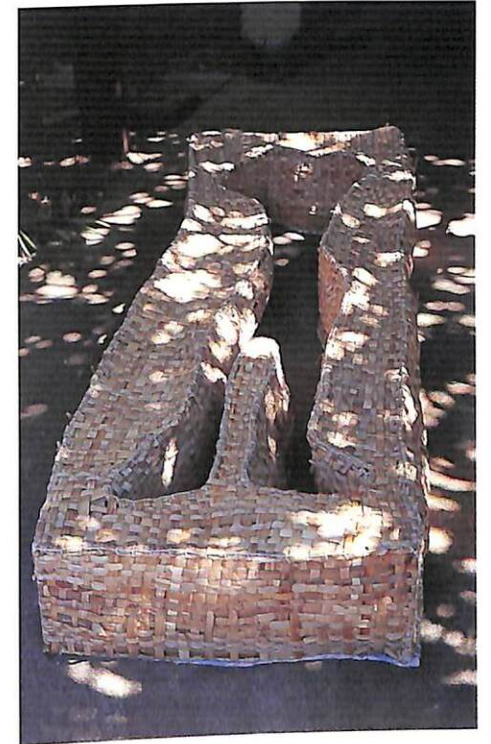
Rama IX Art Museum Foundation
 "ต้นแบบของสามเกลอ"
 "Sketch for Three Friendships"
 เกรียงบนกระดาษ
 Crayon on paper
 55 x 75 cm.

"ที่นอน" "Bed"
 เชือกกล้วย Banana threads
 60 x 120 x 250 cm.

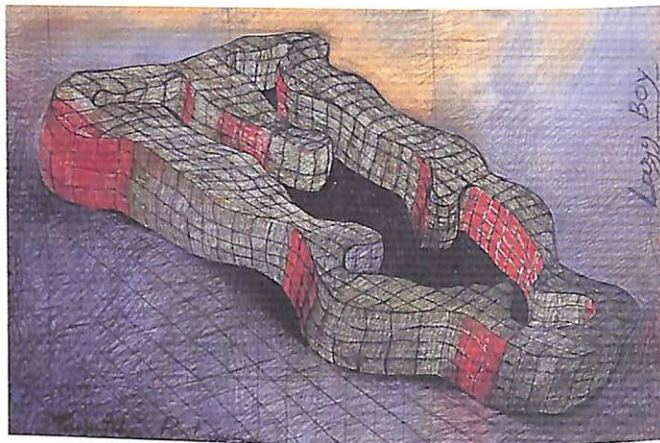

"ไม่มีชื่อ" "Untitled"
 เกรียงบนกระดาษ
 Crayon on paper
 55 x 75 cm.

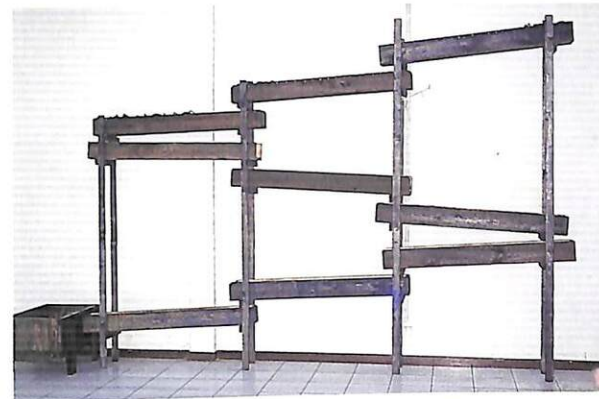

"ลั่นทมยาว" "Lazy Boy"
 เชือกกล้วย Banana threads
 90 x 120 x 35 cm.

"ภาพร่าง"
 "Sketch for Lazy Boy"
 เกรียงบนกระดาษ
 Crayon on paper
 55 x 75 cm.

"ผืนน้ำ" "Water Drawing"
 ไม้ Wood
 220 x 370 x 60 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

"กลุ่มเส้น"
 "Groups of Lines"
 สีฝุ่นบนผ้า
 Tempera on canvas
 80 x 244 cm.

"สามเกลอ"
 "Three Friendships"
 สีฝุ่นบนผ้า
 Tempera on canvas
 45 x 244 cm.

"ชักลาก" "Pulling"
 ไม้, กระดาษ, เชือก, สีฝุ่น
 Wood, paper, rope, tempera
 190 x 330 x 80 cm.

"แรงถ่วง" "Weighting"
ไม้, เชือก, รอก
Wood, rope, pulleys
200 x 200 x 60 cm.

"กิจกรรมน้ำ" "Waterwork"
ดินสอถ่าน, เกรียง
Charcoal and crayon on paper
48 x 78 cm.

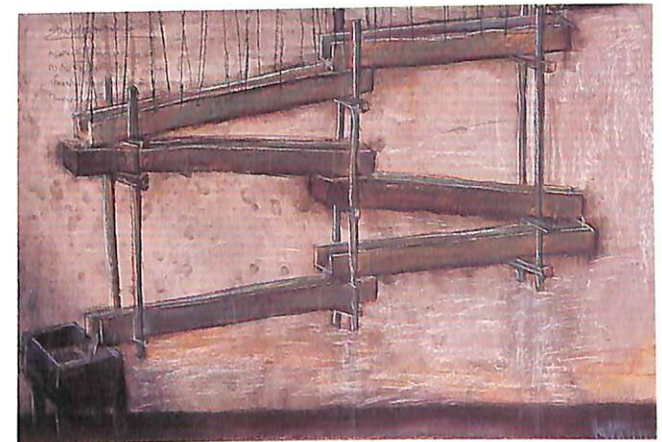
"ทางน้ำ" "Waterway"
ดินสอถ่าน, เกรียง, ไขว้โคล
Charcoal and crayon on paper
55 x 80 cm.

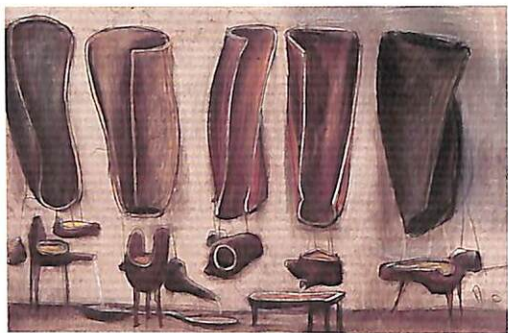
Rama IX Art Museum Foundation

"ปริมาตรน้ำ" "Water Volume"
เกรียง Crayon on paper
42 x 30 cm.

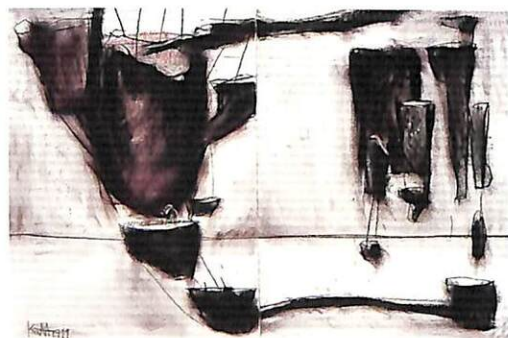

"ผืนน้ำ" "Water Flow"
ดินสอถ่าน, เกรียง
Charcoal and
crayon on paper
50 x 80 cm.

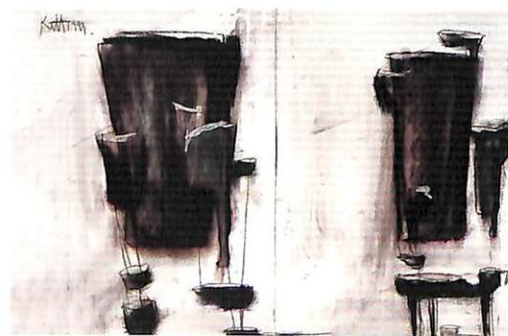

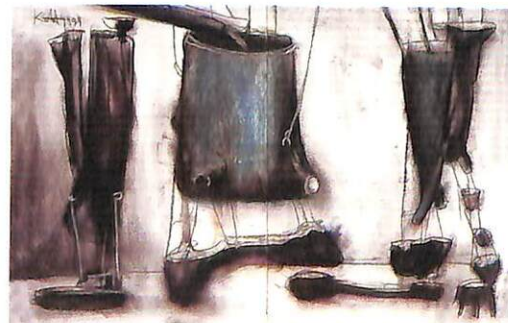
"ถ่ายเท 1" "Circulate 1"
ดินสอ, เกรยอ
Charcoal and crayon on paper
55 x 80 cm.

"ถ่ายเท 2" "Circulate 2"
เกรยอ
Crayon on paper
40 x 58 cm.

"ถ่ายเท 3" "Circulate 3"
เกรยอ
Crayon on paper
40 x 58 cm.

"ถ่ายเท 4" "Circulate 4"
เกรยอ
Crayon on paper
40 x 58 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

ประวัติศิลปิน
Biography